یادداشت روز

لایحه‌ای در کار نیست!

در روزهای منتهی به انتخابات مهم و تعیین‌کننده هفتم اســـفند ماه، هر جریان و گرایش سیاســـی می‌کوشد با اقناع افکار عمومی، آراء مردم را به ســـوی خود جلب کند. هرچند بکارگیری روش‌های تبلیغاتی و عملیات روانی می‌تواند سهم موثری در اقبال یا ادبار مردم داشته باشد، اما تردیدی نیست که هیچ‌چیز به اندازه کارنامه عملکرد جریانات سیاسی در جلب نظر مردم موثر نخواهد بود.

اول بهمن ماه جاری بود که رئیس‌جمهور محترم در همایش استانداران، فرمانداران، معاونان و مدیران کل سیاسی و انتخابات سراسر کشور، مکنونات قلبی خود را اینگونه بر زبان آورد: «به‌عنوان دولت اعتدال دلمان می‌خواهد معتدلان بروند مجلس و این آرزوی ماست.» قانون این موضوع را روشن کرده که یک مقام ارشـــد اجرایی قانونا حق ندارد کار سیاسی، جناحی و حزبی انجام دهد و آنچه «دلش می‌خواهد » را از کرسی ریاست به زبان بیاورد. اما نقش‌آفرینی‌های آشکار و پنهان عوامل مختلف دولت در این زمینه موضوع این نوشتار نیست و به اتکاء اسناد و معتبر در آینده به آن خواهیم پرداخت. آنچه دراین نوشتار به آن پرداخته خواهد شد، این است که دولت اعتدال در سی ماه گذشته قصد انجام چه کاری داشته که با وجود مجلس کنونی ممکن نبوده و اکنون نیازمند مجلسی همسو است!؟ آیا اساسا قصد انجام کاری را داشته‌اند که مانعی بر سر راه باشد؟ و خلاصه مردم به چه امیدی به جریانی که سی ماه گذشته علیرغم در اختیار داشتن قوه مجریه و همسویی تام و تمام قوه مقننه، نقاط روشن چندانی از خود به یادگار نگذاشته، برای قوه مقننه اعتماد کنند!؟ پاسخ این سوال‌ها ، نیازمند شفاف شدن نکاتی همچون نقش مجلس نهم، برنامه داشتن یا نداشتن دولت یازدهم و ...است که می‌خوانید.

۱- گویند: «ابوالعینا بر سفره‌ای بنشست. فالوده‌ای برایش نهادند. مگر کمی شـــیرین بود. گفت: این فالوده را پیش از آن که به زنبور عسل وحی شود ساخته‌اند!» این شـــاید بهترین و مختصرترین وصف مجلس نهم در نسبت با دولت یازدهم باشد که قرن‌ها قبل بر زبان عبید زاکانی جاری شده است. نمی‌توان انکار کرد که مجلس نهم، برای تحکیم وفاق ملی و همراهی با دولت، هیچ راه نرفته‌ای را باقی نگذاشت و هیچ کاری را از قلم نینداخت. ایـــن میزان از همراهی، تعجب و حیرت حامیان اصلاح‌طلب دولت را هم بر انگیخت و تا مدت‌ها به آن به دیده تردید می‌نگریســـتند. به عنوان نمونه در جریان رای اعتماد به وزرا، رای بی‌ســـابقه نمایندگان به وزیر اقتصاد یا اعتماد آنها به وزیری کـــه تنها رای آوردنش زیان ۵۴ هزار میلیارد تومانی برای ملت به ارمغـــان آورد یا رای دادن به وزرایی با بیش از هزار میلیارد تومان ثروت و یا سابقه همراهی با فتنه و ... همه و همه حمایت‌هایی بود که بسیاری از دولتمردان ، خواب آن را هم نمی‌دیدند! فارغ از اینکه نمایندگان مردم، برای تعطیل مســـکن مهر، محکومیت ایران در کرسنت، تعطیل و به قهقرا رفتن تولید و کشاورزی و چندین و چند یادگار نامبارک این دوره سی ماهه، وکالتی از مردم داشتند یا نه و جوابی برای خدا، این اتفاقی است که افتاد و نمی‌توان از کنار آن به سادگی گذشت. این مهمترین سند همراهی تمام‌عیار و تمام‌قد مجلس با دولت است.

۲- جز آنچه گفته شد، در طول سی ماه گذشته، بودجه‌های پیشنهادی دولت با حداقل تغییرات تصویب و ابلاغ شد. و در کنار آن، هر لایحه دولتی بلافاصله و با موافقت نمایندگان تصویب شد و دست دولت از این جهت هم کاملا باز بود. مصداق تام و تمام تصویب آنچه مد نظر دولت بوده را شاید بتوان در تصویب تاریخی برجام تنها در عرض ۲۰ دقیقه سراغ گرفت که بی‌شک، نمونه‌ای بی‌نظیر و فراموش نشدنی است چه از حیث سرعت و چه از حیث دقت! همین یک نمونه کافی است تا هر ناظر منصفی به همراهی تمام‌قد و بی‌چون و چرای مجلس نهم با دولت یازدهم اذعان کند.

۳- اما حال که چنین است چرا اتفاق خاصی در هیچ موضوعی نیفتاده و بعد از ســـی ماه، نه تحولی در جایی ایجاد شده و نه اتفاقی در موضوعی افتاده!؟ بلکه برعکس، روز به روز رکود شدیدتر و بیکاری بیشتر شده است.

موضع دولت در برابر مجلس کنونی از دو حال خارج نیســـت؛ یا دولت وضعیت فعلی را به لحاظ مقررات و قوانین کافی و بدون عیب و نقص می‌بیند یا مقررات کنونی را نارســـا و ناکافی می‌داند. اگر دولت قبول دارد که همه مقررات و قوانین، بلا اشکال است و زمینه‌ساز یک دوره خدمتگزاری برای رفع مشکلات کشـــور، دیگر چرا آرزوی روی کار آمدن مجلس اعتدالی را دارد!؟ مگر نیاز به قانونی دارد که در اختیارش نیســـت!؟ اما ممکن است دولت مدعی شود که معضل مقررات و قانون دارد و موانع یا خلأهای قانونی، دستش را برای ارائه خدمت به مردم بسته است و به خاطر همین است که از ته دل آرزو دارد یک مجلس اعتدالی و همسو با دولت تشکیل شود. اگر چنین اســـت و دولت چنین ادعایی دارد، نشان بدهد در طول دوره دولت یازدهم، کدام لایحه راهگشا را به مجلس داده که با مخالفت نمایندگان مردم، به در بسته خورده است!؟ اساسا دولت اعلام کند چند لایحه به مجلس داده و کدامیک نتوانسته از فیلتر نمایندگان ملت عبور کند؟ مراجعه به اسناد و مصوبات مجلس شورای اسلامی نشان می‌دهد که تعداد کل لوایح دولت آنقدر ناچیز است که اساسا نمی‌توان تصور کرد که دولت دغدغه لوایحش را دارد! شاید اشاره به آخرین لایحه دولت یازدهم، کمی به روشن شدن این موضوع کمک کند: اردیبهشت امسال ، اکبر ترکان(همان که در توهینی به مردم کشورمان، ایران و ایرانی را متخصص آبگوشت بزباش و قرمه سبزی معرفی کرده بود) از تصویب طرحی در دولت برای دایر کردن ۴۰ منطقه آزاد جدید خبر داد! اندکی بعد یعنی در آذر ماه، ایجاد ۵ منطقه آزاد و ۸۰ منطقه ویژه جدید در مجلس شورای اسلامی مورد بررسی قرار گرفت! و خلاصه چیزی نمانده بود که با همت عالی دولت یازدهم و برخی نمایندگان ملت(!) کل کشور آزاد شود! اما به دلیل مغایرت آشکار این پیشنهاد با برنامه پنجم توسعه ، موضوع رای نیاورد. این رای قانونی مجلس، با اعتراض دولتمردان مواجه شد و اندکی بعد خبر رسید، برادر یکی از مقامات عالی اجرایی اقدام به خرید اراضی یکی از مناطق آزاد پیشنهادی نموده است چون ظاهرا با خبر است که در سال آینده و با پایان برنامه پنجم، رویای ایجاد مناطق آزاد جدید تحقق یافته و ایشان از امروز برای آن روز خیز برداشته است!

۴- تا اینجای کار معلوم شد که اولا مجلس نهم نهایت همراهی را با دولت یازدهم داشته است و ثانیا دولت لایحه‌ای نداشته که به مجلس ارائه بدهد! در اینجا پرسشی که به ذهن متبادر می‌شود این است که در این شرایط خاص و پر مشکل اقتصادی، چرا دولت لایحه‌ای نداشته است!؟ پاسخ این پرسش چندان پیچیده و سخت نیست. اینگونه به نظر می‌رسد که در دولت، برنامه و طرحی برای ایجاد رونق در اقتصاد و معیشت مردم یا رفع مهمترین مشکلات آنها وجود ندارد که انتظار داشته باشیم آن طرح نهایی شده و به مجلس برود. از اموری مثل توســـعه مناطق آزاد - که به شرح فوق، ثروتمند شدن برخی نورچشمی‌ها با بهره‌گیری از رانت اطلاعاتی و گرفتار شدن مردم آن مناطق را در پی دارد- که بگذریم، خوب است دولتمردان، فهرستی دقیق از ایده‌ها و طرح‌های خود برای رفع مشکلات مردم ارائه بدهند. مثلا بگویند برای خروج از رکود یا برای اشتغال میلیون‌ها بیکار چه برنامه ملموس و اجرایی دارند؟ برای بحران خشکسالی چه فکری دارند!؟ برای مناطق مستضعف و محرومی که فقر و بیکاری روز به روز تعداد ســـاکنین آن را کم و کمتر می‌کند، چه فکری دارند!؟ مثلا بگویند در این سی ماه برای سیستان و بلوچستان محروم چه کرده‌اند و قصد چه کاری جز منطقه آزاد در آنجا دارند!؟ جوانان لرستانی چه وقت و براساس کدام زیرساخت به شغل آبرومند و درخور شأنشان دست پیدا می‌کنند، صنایع و کارگاه‌های پی در پی تعطیل شـــده، کی و با کدام تدبیر بازگشایی می‌شوند و نان گرمی به سفره فقرا می‌رسد؟ و.... می‌بینیم که پاسخ دادن به این پرسش‌ها بسیار سخت است، زیرا نیازمند تیمی هم دل، متخصص، منســـجم و چالاک است و متاسفانه دولت یازدهم از فقدان همه این عوامل رنج می‌برد و رنج آن البته بر گرده مردم تحمیل می‌شود نه دولتمردان! زیرا آمار و ارقام نشان می‌دهد هزینه‌های جاری دولت در نیمه اول امسال نسبت به نیمه اول سال ۱۳۹۲ بیش از ۴۶ درصد بیشتر شده و از ۵۱ هزار میلیارد تومان به ۷۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است و یعنی در عرض ۲ ســـال، مخارج جاری دولت ۲۴ هزار میلیارد تومان بیشتر شده اســـت. این یعنی مردم به تنهایی مشغول تحمل سختی‌ها هستند و دولت درگیر جشن برجام و...!

شاید اگر دولتمردان برای یکی از پرسش‌های فوق، پاسخی عملیاتی و طرحی اجرایی داشتند- نه شعارهای شیرین و رای جمع کن و نه گزارش‌هایی که فقط کاغذ را تزئین می‌کند و مردم را نا امید- می‌شد باور کرد که دولت در مسیر فعالیت‌های خود، به مجلس و قوه قانون‌گذاری احتیاج دارد! اما آنچه در حال حاضر به نظر می‌رسد، آن است که دولت اساسا لایحه‌ای ندارد که به مجلس احتیاج باشد!

براساس آنچه به اختصار گفته شد، باید پرسید دولت اعتدال و اصلاحات- که تلاش برای مرزبندی و تفکیک بین آنها راه به جایی نخواهد برد- با کدام کارنامه موفق، اکنون سودای بهارستان را در سر دارد!؟ امروز چه چیزی در بهارستان ندارد که می‌خواهد ورود مستقیم‌تری داشته باشد؟ وکیل‌الدوله کردن کسانی که قرار بود نماینده مردم باشند، با کدام هدف صورت می‌گیرد و مردم چه تاوانی را برای آن خواهند داد؟ تردیدی نیست که همه ظرفیت‌های دولت یازدهم در همین سی ماه به منصه ظهور رسیده و گسترده‌تر کردن بساط این نوع تفکر از پاستور تا بهارستان، خسرانی بزرگ و جبران‌ناپذیر برای مردم در پی خواهد داشت.

حسین شمسیان

گزارش خبری تحلیلی کیهان

خیز انتخاباتی اشرافیت
باز هم مردم زیر چرخ توسعه له می‌شوند؟!

سرویس سیاسی -

حداقل از یک ســـال پیش کارگـــزاران، به عنوان نماد پیوند قدرت و ثروت بـــرای مدیریت فضـــای انتخابات کشـــور خیز بلندی را برداشته است، مدیریت اصلاح‌طلبان توســـط این جریان نشـــان می‌دهد کـــه کارگزاران بـــا موفقیت به دســـت آمده در یازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، برای ادامه راه به مجلس دهم چشم دوخته است.

نگاهی به گذشته این جریان که حتی اصلاح‌طلبان نیز در برهه‌ای که به فلاکت امروز نیفتاده بودند از رفتن به زیر بلیط آن ابا می‌کردند حکایت از آن دارد که برای کارگزارانی‌ها آن‌چه اهمیت نـــدارد رای مردم و آن چیزی که مهم نیست، معیشت ملت است.

مدیران اقتصادی و فرهنگی دولت ســـازندگی که در این تشکل گرد هم جمع شـــده بودند عملکرد مدیریتی مطلوبـــی نداشـــته و معتقد بودند که بایستی برای رسیدن به توسعه بسیاری از مردم زیر چرخ‌های توسعه له شوند و این چنین بود که افزایش سرسام‌آور تورم که به گفته یکی از اصلاح‌طلبان از دوران کوروش به این سو بی‌سابقه بوده است ناآرامی‌های اجتماعی برخی از شـــهرهای کشور از مشهد تا قزوین را فرا گرفت.

خیز این جریـــان برای در اختیار گرفتـــن مجلـــس دهم موجـــد این سؤال اســـت که آیا کارگزاران دوباره می‌خواهند عـــده‌ای را زیر چرخ‌های منافع و امیال خود قربانی و له کنند؟!

کارگزاران سازندگی فعالیت خود را از فروردیـــن ماه ســـال جاری برای رسیدن به کرسی‌های مجلس تشدید کرد و جالب آن که نقطه آغازین این فعالیت‌ها نیز از سعدآباد که می‌تواند نماد اشرافیت باشد شروع شد.

جهانگیری معاون اول رئیس‌جمهور در این مراســـم حضور یافت و با اشاره به اینکه حزب کارگزاران ســـازندگی کارهـــای خوبی انجام داده اســـت، به ضعف کار حزبی در ایران اشاره کرد و گفت: این ضعف باعث شده که همیشه با یک جامعه ضعیف و یک دولت قوی روبه‌رو باشـــیم. لذا اگر در این جامعه احزاب تقویت شوند، جامعه می‌تواند به‌واسطه نهادهای مدنی نقش‌آفرینی مؤثری داشـــته باشـــد. در این پروسه حزب کارگزاران به‌جهت سابقه می‌تواند نقش بیشتری را در جامعه ایفا کند.

رئیس شـــورای مرکـــزی حزب کارگزاران همچنین با اشاره به اینکه کارگـــزاران دارای دو ویژگـــی مثبت اســـت، افزوده بود : اولین ویژگی آن کار حزبی قوی است. این حزب در این امر تجربیات خوبی دارد. دومین ویژگی هم ارتباط و نزدیکی آن به دولت است. کارگزاران تا پیش از این تلاش می‌کرد که نقش میانجی را در معادلات سیاسی ایفا کند. به نظر می‌رســـد کارگزاران امسال باید این نقش را بیش از پیش ایفا کند، زیرا امســـال سال انتخابات است، اگر مجلس خوبی شکل نگیرد کار دولت ناتمام خواهد بود.

جهانگیـــری معـــاون اول دولت همچنین با اشـــاره بـــه انتخابات ۹۲ گفتـــه بود: باید به یک همگرایی بین اصلاح‌طلبـــان معتـــدل و اصولگرایان اصیل اندیشـــید. بایـــد به‌دنبال یک مجلس معتدل بود. اگر هدف این باشد برای پیدا کردن کاندیداها به مشکل برنمی‌خوریم. به همین دلیل می‌گویم که نقش کارگزاران مهم و مؤثر است. نباید گذاشت زاویه‌ای به وجود بیاید.

چنانچه از اظهارات مهم جهانگیری که در فروردین ماه ســـال جاری بیان شده هویدا است کارگزاران سازندگی به دلیـــل حضور و ارتبـــاط با دولت، هـــم از امکانات شـــایانی برخوردارند و هـــم برنامه‌های گســـترده‌ای برای مجلس دارند و این یعنی اســـتفاده از امکانات دولتی برای رسیدن به مطامع حزبی و گروهی در انتخاباتی که قرار اســـت دولت در آن بی‌طرف باشـــد ولی معـــاون اول رئیس‌جمهور در روز روشن می‌گوید با توجه به ارتباطاتی که داریم برای پیـــروزی در انتخابات تلاش خواهیم کرد چرا که اگر پیروز نشـــویم کار دولت ناتمام و به عبارتی تمام است !

سابقه روشن کارگزاران از تعدیل تا چرخ های بی‌رحم توسعه !

نکته‌ای که جهانگیری از آن سخن گفته بود و بایســـتی واکاوی بشـــود ســـابقه کارگزاران سازندگی در طول دولت‌های گذشته و از روز شکل‌گیری تاکنون اســـت، کارگزاران را نخستین تشکل دولت ســـاخته پس از انقلاب می‌توان نامید و بررســـی عملکرد این حزب می‌تواند برنامه‌های آینده آنان در صورت پیروزی را نیز نشـــان دهد و عیان سازد.

یکی از محورهای مهمی که دولت هاشمی رفسنجانی پس از رسیدن به ریاست قوه مجریه و در طول دولت‌های پنجم و ششـــم مطرح و پیگیری کرد سیاست تعدیل اقتصادی بود. آزادسازی قیمت‌ها که نتیجه طبیعی طرح تعدیل اقتصادی بـــود باعث بروز پدیده تورم بی‌ســـابقه‌ای شد که ثبت رکورد تورم ۵۰ درصدی را در برداشـــت. این تورم فشـــار شـــدیدی به طبقات محروم و مســـتضعف جامعه وارد ساخته و به ناآرامی‌های اجتماعی در برخی شهرها منتهی شد.

در آن برهه برخی از مســـئولین دولتی که بیشـــتر عضـــو کارگزاران ســـازندگی بودند به صراحت گفتند «حتی اگر در فرآیند تعدیل، ۱۵ درصد جمعیت کشـــور که عموما دهک‌های محروم جامعه بودند در زیر چرخ‌های توسعه له شوند، اشکال ندارد»

کارگزاران هاشـــمی معتقد بودند که این سیاســـت‌ها قربانی‌های خاص خودش را دارد و نمی‌شـــود برای آنها کاری کرد؛ زیرا بایســـتی مردم هزینه و بهای توسعه را بپردازند!

شـــکاف طبقاتـــی مهم‌تریـــن نتیجه سیاست‌های تعدیل اقتصادی کارگزاران هاشمی بود و حال مدیرانی که سابقه روشنی در این زمینه دارند برای فتح بهارستان دور خیز کرده‌اند و این نگرانی وجود دارد که آن سیاست‌ها و با یکی شـــدن قـــوه مجریه و مقننه اجرایی و بدون نظارت مجلســـی قوی بـــر برنامه‌های دولت مســـتضعفان و محرومان زیر چرخ های توسعه بی‌آنکه به چیزی دست یابند له شوند.

مفسدان اقتصادی به صف

نکتـــه دیگری که این ســـال‌ها از ســـوی مدعیان اصلاحـــات به کرات و در نقـــد دولت‌های گذشـــته مطرح می‌شود مبارزه با فساد اقتصادی بوده است، مدعیان با استناد به منابع اکثرا غیر مســـتند دولت‌های گذشته را به فســـادهای متعددی متهم می‌سازند تا حضور خود را توجیه‌گر شـــوند، در این میان آن چه کـــه اهمیتی ندارد برنامه‌هـــای این مدعیان بـــرای اداره کشور اســـت و طبیعی است که برای بالا رفتن بایستی به صورت گذشتگان چنگ انداخت.

از ســـوی دیگر آن چه خنده‌دار می‌نماید ادعای مبارزه با فساد از سوی کسانی است که پرونده‌های اقتصادی آنان هنـــوز در دادگاه مفتوح اســـت افرادی مانند کرباسچی عضو شاخص کارگزاران سازندگی که این روزها پشت و روی صحنـــه برای انتخابات مجلس برنامه‌ها می‌ریزد، در دوره شـــهرداری تهران فســـادهای کلانی مرتکب و در دادگاه نیز محکوم شد.

چنین افـــرادی حتی اگر خود به مجلس راه نیابند از طریق وابستگانی که به این نهاد نفوذ می‌دهند ضربات جبران‌ناپذیـــری را می‌توانند به ملت تحمیل کنند، دســـتان آلوده به فساد کارگزاران هرگز نمی‌تواند شیشه‌ای را پاک کرده و ابهامی را بزداید.

اعتقاد به رای مردم با رئیس جمهور مادام‌العمر!

نکتـــه پایانی که بایســـتی از آن سخن گفت شعارهای آزادیخواهانه و مردمگرایانه کارگزاران سازندگی است. این تشکل در طول دوران حیات خود ثابت کرده اســـت که هیـــچ اعتقادی بـــه رای مردم نداشـــته و انتخابات را تنها وســـیله‌ای برای رسیدن خود به کرسی‌های رنگارنگ قدرت می‌پندارد.

کارگزاران نشان داده اند در صورت سوار شدن بر قدرت تمایلی بر رعایت ضوابط نقل و انتقال آن نداشته و اگر زورشان برسد برای مادام العمر شدن اختیاراتی که بنا به قانون بایستی دوره ای باشد می‌کوشند .

مهم‌ترین مصـــداق این رویکرد را می‌تـــوان در تلاش‌های کارگزاران بـــرای تغییر قانون و ادامه ریاســـت جمهوری هاشمی رفسنجانی پس از دو دوره دید.

تشـــکلی که ســـابقه روشنی در مدیریت اقتصـــادی در طول دهه ۷۰ دارد و نیز پرونده‌های فســـاد برخی از اعضای شاخص آن هنوز مفتوح است و بـــه رای مردم نیز اعتقـــادی ندارد، امروز برای فتح بهارستان آستین بالا زده است. آگاهان و کارشناسان تشکیل مجلسی وکیل الدوله و دولت ساخته را به ضرر منافع ملی کشور می دانند .

گفت و شنود

جنازه !

گفت: دبیرکل یک حزب اصلاح‌طلب گفته است؛ شنیده شده برخی از اصلاح‌طلبان برای قرار دادن اسم نامزدها در لیست انتخاباتی جبهه اصلاحات از آنها پول می‌گیرند!

گفتم: باید مواظب باشـــند چون ممکن است هم چوب را بخورند و هم پیاز را یعنی هم پول بدهند و هم اسمشـــان در لیست نباشد!

گفت: یعنی چی؟! مگر ممکن است؟

گفتم: چرا ممکن نباشد؟! یارو به یک کارگردان پول زیادی داده بود که در یک فیلم به او نقش بدهد ولی فیلم که اکران شد، از او خبری نبود. به کارگردان اعتراض کرد و پرسید پس نقش من چی شد؟ کارگردان گفت؛ به تو در فیلم نقش مقتول را داده بودیم. یارو پرسید ولی در فیلم از مقتول خبری نبود و تصویرش نیامده بود؟! کارگردان گفت؛ سناریوی این فیلم طوری نوشته شده که در آن هر چه جست‌وجو می‌کنند، جنازه مقتول پیدا نمی‌شود!

مقیمی:

بیش از ۱۲۰ هزار صندوق اخذ رأی برای انتخابات مجلس و خبرگان در نظر گرفته شده است

رئیس ســـتاد انتخابات کشـــور تاکید کرد :بیش از ۱۲۰هزار صندوق اخذ رأی برای دو انتخابات مجلس و خبرگان در نظر گرفته شده است.

محمدحسن مقیمی رئیس ستاد انتخابات کشور روز گذشته در نشســـت دســـت‌اندرکاران انتخابات و مدیران رســـانه‌ها در جمع خبرنگاران اظهارداشـــت: بیش از ۱۲۰ هزار صندوق اخذ رأی بـــرای دو انتخابات مجلس و خبرگان در نظر گرفته شـــده است.

وی افـــزود: در انتخابات آتی مجلس خبرگان ۳۱ حوزه اصلی و ۱۰۳۱ حوزه فرعی داریم.

مقیمـــی تصریح‌کـــرد: در انتخابات مجلـــس ۲۰۷ حوزه اصلی و ۸۵۵ حوزه فرعی داریم که جمعاً ۱۰۶۳ حوزه انتخابیه خواهیم داشت.

رئیس ستاد انتخابات کشور در پاسخ به این سوال که در برخورد با اخلال‌کننـــدگان در تبلیغات انتخاباتی چه برخوردهایی انجام می‌شـــود گفت: نحوه برخورد با این افراد را قانون مشخص کرده و مـــا متخلفان را به قوه قضائیه معرفی می‌کنیم.

وی تاکیـــد کرد: ما با عنوان مجری انتخابات به دنبال ایجاد فضای یکســـان برای تبلیغات تمامی کاندیداها هستیم.

مقیمی خاطر نشـــان کرد: داوطلبانی که از ســـوی شورای نگهبان صلاحیتشان مورد تأیید قرار گرفتـــه، صلاحیت لازم را بـــرای ورود به انتخابات دارند و ما نیز به عنوان وزارت کشـــور امنیت ستادهای آنان را تأمین خواهیم کرد.

به گـــزارش فـــارس، رئیس ستاد انتخابات کشور تاکید کرد: به تمامی داوطلبان و طرفداران آنهـــا رعایت اخـــلاق را توصیه می‌کنیم زیرا تخریب دیگران نه شرعی و نه قانونی است و طبق قانون با این نوع تخلفات برخورد خواهد شد.

خبر ویژه

کدام را باور کنیم؟ پنهانکاری یا وعده رشد اقتصادی بی‌سابقه؟!

وزیر اقتصاد به روال وعده‌های ۳۰ ماه گذشته دولت وعده کرد کشور سال آینده رشد اقتصادی بی‌سابقه‌ای را تجربه کند.

علی طیب‌نیا وزیر امور اقتصادی و دارایی اعلام کرد:اقتصاد کشـــور سال آینده به صورت قطعی از رکود خارج می‌شـــود و رشـــد اقتصادی بی‌ســـابقه‌ای را تجربه خواهیم کرد.

به گزارش نامه‌نیوز، طیب‌نیا در بازدید از سازمان بورس و اوراق بهادار که محمد فطانت رئیس این ســـازمان و جمعی از مدیران بورســـی نیز حضور داشتند، افزود: براســـاس گزارش‌ها، ایران در سال آینده در بین کشورهای منطقه برتر خواهد شد زیرا شرایط برای رشد و توسعه مساعد و مهیا است به نحوی که تورم مهار شده و به شرایط قابل قبولی رسیده‌ایم.

این اظهارات در حالی است که رئیس‌جمهور شهریورماه سال گذشته نیز اعلام کرده از رکود اقتصادی خارج شده‌ایم اما آمارهای بعدی معلوم کرد اقتصاد در رکود عمیق به ســـر می‌برد به نحوی که اکنون برای ســـومین فصل مراکز رسمی دولتی نظیر مرکز آمار و بانک‌مرکزی از انتشار آماررسمی رشد اقتصادی طفره می‌روند و حاضر نیستند آمار دقیق رشد منفی اقتصادی را منتشر کنند.

بنابراین انتظار طبیعی این است که مسئولان اقتصادی دولت ابتدا واقعیت آماری فعلی را اعلام کنند تا بعدا بشود سنجید که آیا رشد - آن هم از نوع بی‌سابقه -واقعیت دارد یا همچنان تداوم وعده‌های دو سال و نیم گذشته است؟!

گزارش خبرگزاری آسیا از پیشرفت‌های ایران پس از انقلاب اسلامی

خبرگزاری لبنانی آسیا با انتشار، گزارشی از دستاوردها و پیشرفت‌های ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، آن را بی‌نظیر توصیف کرد و نوشت: ایران در برخی رشته‌ها در تراز چند کشور اول دنیاست.

این خبرگزاری نوشـــت: ایران پیش از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ مانند بسیاری از کشورهای عقب مانده در منطقه، حدود ۱۰۰ درصد نیازهای خود را در زمینه‌های صنعتی از کشـــورهای دیگر وارد می‌کرد و در این کشور خبری از هیچ‌گونه مراکز صنعتی نبود تنها تعدادی اندک از شرکت‌ها در زمینه استخراج و پالایش نفت‌خام فعالیت می‌کردند که آن هم بیشـــتر انگلیسی‌ها و آمریکایی‌ها و دیگر خارجیان این شرکت‌ها را اداره می‌کردند اما مردم ایران در ۱۱ فوریه ۱۹۷۹ میلادی زمینه حرکت به سوی پیشرفت‌های علمی، صنعتی، فنی، اقتصادی، پزشکی و دیگـــر زمینه‌ها را یافت. ایران پس از انقلاب اســـلامی با وجود محاصره تحمیلی آمریکا و کشورهای غربی از آغاز تاریخ انقلاب تاکنون، موفقیت‌هایی در زمینه‌های مختلف کسب کرده است که به راحتی قابل شمارش نیست اما در این مقاله به برخی موفقیت‌های این کشـــور از جمله در زمینه‌های فناوری هسته‌ای، پزشکی، صنایع نظامی دفاعی و ماهواره و نانو فناوری به طور مختصر اشاره می‌شود.

آسیا می‌افزاید: ایران پس از انقلاب اسلامی ۳۰ هزار مورد اختراعات در زمینه‌های مختلف داشته است. این کشور در زمینه سوخت هسته‌ای در رده پنجمین کشور جهان قرار گرفته است و علاوه بر فناوری‌های هسته‌ای، ایران در زمینه دانش نانو نیز در رده هفتم قرار گرفته است. ایران همچنین پس از انقلاب اسلامی در بسیاری از زمینه‌های مهم علمی از جمله لیزر، میکرو الکترونیک، صنایع روبوتیک و کسب جوایز بین‌المللی در مســـابقات روبوتیک و صنایـــع رایانه‌ای غول پیکر که قادر به تحلیل بخش‌های زیادی از اطلاعات در مدتی کوتاه اســـت، موقعیت مهمی کسب کرده است و بیش از ۳۶۲ مدال در المپیادهای علمی بین‌المللی کسب کرده است.

شمار دانشگاه‌های این کشور از ۱۵ دانشگاه در پیش از انقلاب به ۶۱۵ دانشگاه و شمار دانشجویان از ۱۷۵ هزار به پنج میلیون نفر افزایش یافته است. تعداد مدارس از ۴۸ هزار مورد به ۲۰۰ هزار مورد افزایش یافته است.

ایران همچنین در زمینه مقاله‌های علمی نانو که سال گذشته منتشر شد رتبه هفتم بین‌المللی را کســـب کرد و در دیگر زمینه‌های علمی و صنعتی نیز توانسته است پیشـــرفت‌هایی در زمینه تولید سلول‌های بنیادین و شبیه‌سازی حیوانات با اهداف علمی و طبق موازین شرعی اسلامی حاصل کند.

همچنین شمار پزشکان از ۱۵ هزار نفر به بیش‌از ۱۱۱ هزار نفر با تخصص‌های مختلف پزشکی رسیده و این کشور از حضور پزشکان خارجی بی‌نیاز شده است.

این خبرگزاری یادآور شـــد: ایران پس از انقلاب اســـلامی در زمینه تولید دارو در میان کشـــورهای منطقه خاورمیانه رتبه نخست را کسب کرده است. همچنین میانگین عمر مردم این کشـــور از ۵۷ سال در پیش از انقلاب اسلامی به ۷۴ سال افزایش یافته است و نرخ مرگ و میر کودکان از ۱۲درصد در سال ۱۹۷۹ به کمتر از یک و نیم درصد و نرخ مرگ و میر مادران نیز از ۲/۵۴ درصد به ۲۴ صدم درصد کاهش یافته است.

گزارش فرانس‌پرس و رویترز از تداوم تحریم‌ها علیه ایران

دو خبرگزاری فرانســـوی و انگلیســـی از تداوم تحریم‌های بانکی و دبه جدید آمریکا خبر می‌دهند.

خبرگزاری فرانســـه در گزارشی نوشت: توافق هسته‌ای با ایران موجب نشد تا قانون‌گذاران آمریکایی، اتهامات وارد شده به این کشور مبنی بر نقض حقوق بشر را فراموش کنند. با وجود لغو تحریم‌های بانکی اروپا علیه ایران، بانک‌های آمریکایی هنوز تحریم‌های مربوط به نقض حقوق بشر ایران را لغو نکرده‌اند.

خبرگزاری فرانسه می‌نویسد: بخش اصلی تحریم‌های آمریکا علیه ایران به ادعای این کشـــور مبنی بر حمایت ایران از تروریسم مربوط می‌شود. در توافق هسته‌ای که ژوئیه گذشته میان ایران و گروه ۱+۵ امضا شد، فقط درباره لغو تحریم‌های هسته‌ای توافق شـــد و صحبتی از تحریم‌های مربوط به حمایت از تروریســـم و یا نقض حقوق بشر به میان نیامد.

همزمان خبرگزاری رویتر در گزارشی نوشت: هر چند تحریم‌های هسته‌ای علیه ایران رفع شـــده‌اند، اما تحریم‌های مربوط به «تروریســـم» و «حقوق بشر» همچنان برقرار است.

این محدودیت‌ها بر بانک‌هـــای خارجی فعال در ایالات متحده نیز تاثیر خواهد گذاشت. در همین رابطه «جان اسمیت» مدیر دفتر «کنترل دارایی‌های خارجی» در وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، در جریان نشســـتی در کنگره آن کشور گفته است «به طور کلی، تحریم‌های اولیه آمریکا علیه ایران، در جای خود قرار دارند».

تحریم‌هایی که اســـمیث از آنها ســـخن گفته به طور عمده مربوط به اتهامات و ادعاهای آمریکا در مورد «حمایت دولتی از تروریسم» و نیز «نقض حقوق بشر» است. در عین حال واشنگتن به اعمال تحریم‌های مربوط به برنامه موشکی نیز ادامه داده است.

خبرگزاری رویترز می‌افزاید: تحریم‌ها علیه فهرستی بالغ بر ۲۰۰ فرد حقیقی و حقوقی از «بلوکه‌شده‌ها» همچنان در جریان است.

یک مقام رسمی بانکی بزرگ در نیویورک که نامش فاش نشده به رویترز گفته است رفع تحریم‌های اتمی، «هیچ تاثیری بر ما نمی‌گذارد». به گفته این مقام بانکی «به جز برخی فعالیت‌های بسیار محدود، ما همچنان از داد و ستد با ایران منع شده‌ایم».

کامران ممتاز، ســـخنگوی «ســـیتی گروپ»، از بزرگترین شرکت‌های خدمات مالی در جهان، به رویترز گفته اســـت «ما همچنان مشغول رصد رخدادهای مربوط به ایران هستیم».

بـــه گزارش رویتر محدودیت‌های بانکی اما تنها بـــه بانک‌های آمریکایی مربوط نخواهد شد و بر فعالیت بانک‌های خارجی در آمریکا نیز تاثیر می‌گذارد. چرا که این بانک‌ها نیز قادر نخواهند بود در داد و ســـتدهای مربوط به ایران، از طریق سیســـتم بانکی ایالات متحده، دست به نقل و انتقال دلار بزنند.

بانک‌هـــای خارجی که اقدام به انجام معاملاتی با افراد حقیقی و حقوقی تحریم شـــده ایرانی بکنند، نیز مانند گذشته در خطر اقدامات حقوقی واشنگتن و پرداخت جریمه‌های سنگین قرار خواهند گرفت.

در ســـال ۱۳۹۳ بانک فرانســـوی «بان‌پ‌پاریبا» به خاطر معاملاتش از جمله با ایران، نزدیک به ۹ میلیارد دلار جریمه به آمریکا پرداخت کرد.

ثمره برجام را به مردم نشان دهید برجام ۲ پیشکش!

طرح موضوع برجام ۲ از سوی دولت، با توجه به ناکامی نسخه نخستین برجام، تداعی‌گـــر «خودگویی و خود خندی» برای تعریف و تمجیـــد از کارنامه نه چندان درخشان اقتصادی است.

خبرگزاری دانشجو با طرح این مطلب نوشت: «ما نیاز به برجام ۲ داریم؛ همه باید برای ســـاختن ایران به یک اقدام مشترک ملی دست بزنیم.» اینها احتمالا مهمترین بخش سخنان آقای رئیس‌جمهور در راهپیمایی جشن انقلاب بود، روحانی در حالی از تکرار برنامه جامع اقدام مشترک این بار در سطح ملی و خلق برجامی دیگر سخن گفت، که همچنان فرجام برجام دیپلماسی چندان روشن نیست. یک سخنرانی تبلیغاتی، که آن قدر پوپولیستی بود تا واکنش‌های فراوانی را در سطوح مختلف میان کارشناسان و رجال سیاسی برانگیزد. این واکنش‌ها چه بود؟ روحانی از برجامیزاسیون چه سودی می‌برد؟ و اصلا مگر تاکنون اجرای برجام ۱ چه گلی به سر مردم و سفره‌هایشان زده که آقای رئیس‌جمهور به دنبال نسخه دوم آن است!؟

برجام و یا برنامه جامع اقدام مشترک هر چه بود به سامان رسید. بعد از گذشت بیشتر از دو سال مذاکرات پر فراز و نشیب در دولت تدبیر و امید، معاهده‌ای به دست آمد که دوستان روحانی اصرار داشتند آن را